

роломниятъ ромеецъ не се бѣ поколебаль да нападне знатния гостъ въ стана си, следъ като бѣ самъ приетъ въ стана на Пиеръ съ другарство и всички дължими почести.

Въ кратката битка между рицари и ромеи, бѣ падналь убитъ и графъ Евстахий. А императоръ Пиеръ бѣ изчезналь, както по-рано и Бодуенъ въ бранята при Адриановградъ.

Тримата му синове: Филипъ, Робертъ и Анри бѣха останали въ Намуръ. А жена му Иоланта бѣ заминала съ четиритѣ си дъщери напредъ, въ Пелопонезъ, кждето току що бѣ отпразднувана сватбата на втората отъ тѣхъ — Агнесъ, съ сина на Жофруа дьо Вилхардуенъ. Първата бѣ вече омжжена за унгарския кралъ. Презъ същата 1217 год., нѣколко месеца следъ смъртѣта на съпруга си, регентката Иоланта роди въ Константинополь най-малкото си дете — което нарекоха Бодуенъ. Още въ Римъ, Пиеръ дьо Куртене и Оксеръ бѣ далъ въ феодъ на маркизъ Гулиелмо Монферато кралството на Тесалоника, въ качеството му настойникъ на младия кралъ Димитри. Нагледъ нѣщата изглеждаха уредени. Ала подъ тая привидна уталоженость кипѣха най-противоположни амбиции и интереси. Борбитѣ между клиръ и барони, между ромеи и латини, между венецианци и фрѣзи, между венецианци и пизанци — бѣха избухнали съ нова сила и отнемаха цѣлото внимание на Кононъ дьо Бетонъ.

Борилъ знаеше, че отъ латинитѣ той не може вече да иска никаква помощъ. Но се надѣваше, че ще намѣри поне подслонъ и закрила. Само да можеше да се измъкне веднѣжъ презъ Хемскитѣ тѣснини.

Той се заслуша въ тихия плѣсъкъ на черния, пълноводенъ Етьръ и даде знакъ на Балдю и двамата власи. Най-напредъ Балдю преплува рѣката и огледа мѣстността. Брѣгътъ на това мѣсто бѣ пустъ и самотенъ. Въ далечината трептѣха червени точки — огньоветѣ на Иоановия станъ. Той леко имъ подсвирна. Борилъ и другитѣ нагиза въ рѣката и минаха презъ посочения бродъ на отсрещния брѣгъ.